

станието отъ 1862 г. и нѣколко дни, часть отъ възстаннициѣтъ, дошли отъ лѣсковския Монастиръ „Св. Пегъръ и Павелъ“, прѣстояли въ него и заминали за балкана къмъ Трѣвна, Габрово и пр.

И тѣй всички тѣзи светини—монастири, съ много малко изключение, включително и нашитѣ, спомѣнати по горѣ, които прѣзъ мрачната робска епоха бѣха въ цвѣтуще положение и които изиграха такава важна роль за пробуждането националното ни свѣстяване и духовното и политическото възраждане, сега, както вече споменахъ, сж занемарени, изоставени, запустели и часть отъ тѣхъ разсипани и опожарени отъ новитѣ имъ обитатели-русѣ